

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra EN BOHEME

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908713071248/facsimile.pdf> (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

— Ja for der plejer jeg og bo, naar jeg kommer hertil. Det er nu fem Aar siden, jeg var her sidst, og ha'de det ikke været for Klintens Skyld, saa tror jeg saamen, jeg ha'de ladet mig nøje med Fyn og Jylland iaar; for det er jo en svær Omvej, dette hér.

— Skal De da ogsaa til Fyn og Jylland?

— Ja, der er jo Sommermarked i Svendborg den niende i næste Maaned! Og saa gaar jeg over Odense til Frederits og saa videre nordpaa. Og saa plejer jeg at sejle med „Balder“ hjem fra Frederikshavn først i Oktober Maaned. — — Aa, jeg faar jo gerne Lov a' Kaptajnen at løbe gratis med, endte han — ellers gik jeg vel Vejen tilbage igen lidt tidligere.

— Gaar De altid?

— Nej, ak nej! jeg kører saamen li'saa tit med Bønderne! de kender mig jo paa alle de Steder, hvor jeg kommer.

— Kører De aldrig med Jærnbanen?

— Nej, det nymodens Krammeri skætter jeg ikke om! Jeg har gjort det én Gang fra Odense til Nyborg, men saa kom vi ud a' Sporet med Lokometiven, og saa skal jeg vist ikke ha' mer a' det! — — Har De været i Skagen?

— Nej, desværre.

— Jo, for jeg har hørt, at der skal bo saa farlig med Malere og saadan no'et deroppe om Sommeren; og det er jo et velsignet Folkefærd til at gi' Penge ud, naar de har no'en. Kanske jeg kunde svippe dérop osse, nu jeg er i Gang med det?

— Ja—a, De kunde jo prøve.

— Véd Herren hva', sagde han saa pludselig og lagde Hovedet paa Siden og holdt op med at akkompagnere sig, og det var første Gang, jeg saa' en lille Sky i hans Øjne — — det er nu alligevel skidt at blive gammel! for sæl om man ho'lder Humøret, saa mærkes det dog altid i Lemmerne.

Jeg saa' uvilkaarlig ned paa hans stakkeis elendige Ben.

— Ja—a, sagde jeg — men De er jo ikke saa gammel.

— Naa ikke det! jeg er to og hal'fjerds!

— Hvad er De?

— To og hal'fjerds, gentog han og smilede ved min Overraskelse.